

Briuselis, 2015 m. sausio 21 d.
(OR. en)

5262/15
ADD 1 REV 1

Tarpinstitucinė byla:
2014/0115 (NLE)

PECHE 18

PRANEŠIMAS DĖL „I/A“ PUNKTO

nuo:	Tarybos generalinio sekretoriato
kam:	Nuolatinių atstovų komitetui / Tarybai
Dalykas:	Pasiūlymo dėl TARYBOS SPRENDIMO dėl protokolo, kuriuo nustatomos Europos Sąjungos ir San Tomė ir Prinsipės Demokratinės Respublikos žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinė kompensacija, sudarymo projektas – <i>Priėmimas</i>

Komisijos pareiškimas

Teisingumo Teismas 2014 m. lapkričio 24 d. Sprendimu sujungtose bylose C-103/12 ir C-165/12 (Europos Parlamentas ir Komisija prieš Tarybą) panaikino 2011 m. gruodžio 16 d. Tarybos sprendimą 2012/19/ES dėl Deklaracijos dėl žvejybos galimybių ES vandenyse suteikimo Venesuelos žvejybos laivams prie Prancūzijos Gvianos priekrantės vandenų esančioje išskirtinėje ekonominėje zonoje. Teisingumo Teismas aiškiai patvirtino, kad sprendimai, susiję su išorės žvejybos susitarimų sudarymu, visiškai patenka į SESV 43 straipsnio 2 dalies (kartu su pagal SESV 218 straipsnį, t. y. 218 straipsnio 6 dalies a punkto v papunktį, sprendimams dėl sudarymo taikytina procedūra) taikymo sritį, ir atmetė poziciją, pagal kurią tokiems sprendimams galėtų būti taikoma SESV 43 straipsnio 3 dalis.

Todėl Komisija apgailestauja, kad Taryba priėmė pakeitimą, kuriuo Sprendimo dėl Europos Sąjungos ir San Tomė ir Prinsipės Demokratinės Respublikos žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarimo protokolo sudarymo teisinis pagrindas – SESV 43 straipsnio 2 dalis kartu su 218 straipsnio 6 dalies a punktu ir 7 dalimi – pakeičiamas į SESV 43 straipsnį (nenurodant dalies) kartu su 218 straipsnio 6 dalies a punktu ir 7 dalimi.

Tarybos pareiškimas

Taryba nesutinka su Komisijos pareiškimu, kuriuo remiantis pagal 2014 m. lapkričio 24 d. sprendimą sujungtose bylose C-103/12 ir C-165/12 visi sprendimai dėl išorės žvejybos susitarimų sudarymo patenka į SESV 43 straipsnio 2 dalies taikymo sritį.

Taryba mano, kad remiantis šiuo teismo sprendimu negalima daryti tokios išvados. Sąjungos akto teisinio pagrindo pasirinkimas turi būti grindžiamas objektyviais kriterijais, kuriems gali būti taikoma teisminė kontrolė ir kurie visų pirma apima tos priemonės tikslą ir turinį. Konkrečiu atveju, susijusiu su Europos Sąjungos Deklaracija dėl Venesuelos, Teismas laikėsi nuomonės, kad šios Deklaracijos tikslas nėra užtikrinti žvejybos galimybių nustatymą ir paskirstymą. Tačiau šiame protokole yra esminis elementas, kuriuo nustatomos Sąjungos žvejybos galimybės vandenyse, į kuriuos San Tomė ir Prinsipės Demokratinė Respublika turi suverenias teises arba kurie priklauso jos jurisdikcijai.

Todėl atsižvelgiant į protokolo tikslą ir turinį, kuris apima žvejybos galimybių nustatymą ir paskirstymą pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį, yra tikslinga, kad sprendimo dėl protokolo sudarymo materialinis teisinis pagrindas būtų visas SESV 43 straipsnis.

Jungtinės Karalystės ir Nyderlandų pareiškimas

Jungtinė Karalystė ir Nyderlandai pripažįsta, jog pasiūlyme dėl Europos Sąjungos ir San Tomė ir Prinsipės Demokratinės Respublikos žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarimo protokolo atnaujinimo, dėl kurio neseniai susitarta derybose, padaryta pažanga sprendžiant susirūpinimą keliančius klausimus (pavyzdžiui, susijusi su nauda vietos žvejybos pramonei ir Europos Sąjungos gaunama ekonomine nauda). Tačiau abi delegacijos apgailestauja dėl to, kad šiame protokole nenumatyta aiški valdymo sistema, kuri būtų skirta reikiamai ryklių apsaugai užtikrinti.

Ryklių tiesioginė žvejyba ir priegauda yra vienas iš susirūpinimą keliančių klausimų, susijęs su tunų žvejyba Atlanto vandenyne.

Jungtinė Karalystė ir Nyderlandai nusprendė susilaikyti ir pageidauti, kad būsimuose pagal šį protokolą rengiamuose jungtinio komiteto posėdžiuose ES siūlytų taikyti ryklių išteklių valdymo priemonės.